

Yksinkertaista, kiitos!

Koulumaailmassa, ekaluokalta väitöskirjaan asti, arvostajien metsästys tuntuu saavan liiankin suuren painoarvon. Koulunpenkin kuluttajille tulee ahdistusta ja paineita.

Hengellisyys on erityisen herkkää elämänaluetta. Sinne kilpailu ja suorittaminen taitavat sopia kaikkein huonoiten.

Kristinusko ei ole filosofiaa eikä tiedettä. Jumalalliset salaisuudet eivät ole oppineiden ja lahjakkaiden erityisalaa tai yksinoikeutta. Pääsy tärkeimmän asian luokse ja äärelle ei vaadi minkään valtakunnan lahjakkuutta. Tasa-arvoa läpinäkyvimmillään, kauneimmillaan.

Ihmisellä on taipumus haluta tulla Jumalan kaltaiseksi ja vertaiseksi. Tämä näkyy myös teologian alalla. Jumalasta yritetään rakentaa Kaiken Kattavia Teorioita, joihin ihmeellisiä ajatuskieppejä ja käsiteryteikköjä luomalla pyritään sovittamaan koko elämän monimuotoisuus tai jokainen Raamatun lause. Mitä monimutkaisempi ja harvemmalle avautuva on lopputulos, sitä kovemmalla rytinällä on menty metsään.

Vaikkeivät Tami Tammisen prinssiipit näytä oikein toimivan lätkäkaukaloissa, niin uskon asioihin ne sopivat: KISS, Keep It Simple, Stupid. Perinteisemmin ilmaistuna: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni, heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta."

Jeesus iloitsee tämän sunnuntain tekstissä Isänsä ihmeellisestä viisaudesta, siitä, että Hän on peittänyt salaisuutensa viisailta ja oppineilta, mutta ilmoittanut ne lapsenmielisille. Luulenkin, että tänä sunnuntaina voimme yhtyä erään yleisönoasastolle kirjoittaneen ikämiehen havaintoon: "Monta oppia, teoriaa, polkua, laintekoa ja kristillistä suuntaa läpikäytyäni olen palannut alkuun. Siihen yksinkertaiseen lapsen uskoon, josta koko ajan olen sisimmässäni tiennyt, että se – ja vain se – pätee, on totta ja tuo rauhan."

Ville Niittynen
 Srk-pastori
 Rauma